

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 23 Marca v. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 12 marca.

(Journal de St. Petersbourg.)

Śmierć wydarła rodzinie i liczny przyjaciom Alexego Swierczkowa, rzeczywistego radcę stanu, szambellana i ministra pełnomocnego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI przy dworze Toskańskim. Po długiej a dolegliwej chorobie, zakończył życie 16 (28) lutego, we Florencyi, gdzie przez dziewięć i pół letni pobyt, umiał sobie zjednać szacunek powszechny prawością charakteru i cnotami domowemi, które uszczęśliwiały wszystkich, co go otaczali. Zostawił niepokieszoną wdowę i troje małoletnich dzieci.

Tłumaczenie na język polski *Praktyczney Rossyjskiej Grammatyki P. Mikołaja Grecza* znajduje się już pod prassą. W przekładzie, czynione zostały, nieodbitnie potrzebne z astosowania do dialekta języka i użytku czytelników polskich. Tłumacz, pracujący za zgodą i pod okiem autora, korzystał tak z objaśnień ustnych, jako też z udzielonych mu późniejszych popraw dodatków w rękopiśmie. Dzieło to, obejmujące przeszło 55 arkuszy druku, wyjdzie na jaw około końca maja r. b.

Odessa dnia 29 lutego.

(Journal de St. Petersbourg.)

Wiatr południowy, dosyć silny, który trwał przez dni kilka, otworzył port dla żeglugi.

— Donoszą z Symferopola (w Krymie) pod d. 12 lutego, co następuje: „Nakoniec, od dni kilku zaczynamy doznawać temperatury, właściwszej naszemu klimatowi, aniżeli była dotychczas; termometr wskazuje 9 do 10 stopni ciepła, powietrze jest spokojne, a niebo czyste i pogodne. Pomimo tego jednak wszędzie jeszcze widać ogromne kupy śniegu, które się wznoszą do 5 lub 4 arszynów pod murami, gdzie je wiatr namiotł. D. 6 stycznia, było w Nikicie, na brzegu południowym, 14 stopni mrozu, a w Alupce i Mszatce, mniej kilką stopniami. Drzewa oliwne i laurowe wytrzymały zimno, równie jak inne rośliny delikatniejsze, które śnieg ochronił.

Mińsk dnia 12 marca.

JP. Alexander Bernard, znany z ogłoszeń publicznych, jako kilkonastoletni wirtuoz na fortepiano, podczas odbywających się tu kontraktów, dał wielki koncert, z dwóch części składający się, w których, oprócz kompozycji Hummela i Kaltebrenera, exekwowanej z zadowoleniem znawców i licznie zebranych słuchaczy, jeszcze warjacja własnej roboty przy akompaniamencie orkiestry, zadziwił obecnych, iż w tak młodym wieku, geniusz muzyczny do tak wysokiego już rozwinął się stopnia. Ten wieczór zaszczycony był licznym zgromadzeniem się osób, a szczególnie dam, które winały obecnych rodzicom, iż takiej doczekali się pociechy.

FRANCYA.

Paryż dnia 11 marca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Listy odebrane z Wiednia donoszą, że wszel-

ka nadzieja pokoju już zniknęła. W Paryżu wszyscy ogólnie są tego zdania. Z Wiednia dodają, że Austria najszybciej połączy się z trzema sprzymierzonymi Dworami.

Pogłoska o podróży Xiążęcia Metternich z Wiednia do Paryża i Londynu znajduje mało wiary.

Do Hagi miały nadeść listy od Posła Niderlandzkiego w Stambule, z doniesieniem, iż W. Sułtan po wyjeździe Postów Mocarstw sprzymierzonych wysłał za niemi Tatarą, który jednak przybył do Korfu, trzema dniami po oddaleniu się ich z tamąd. Tatar ten wiozł (jak słysząc) nowe propozycje ze strony W. Sułtana.

Dnia 5 b. m. otrzymano w Tulonie rozkaz, aby 1500 cetnarów zboża zmielono, zalecono dowódcom korpusów stojących tam na osadzie, aby byli w pogotowiu do drogi. Wszystkie okręty w porcie mają czekać dalszych rozkazów. Okręt liniowy, nazwiskiem *Miasto Marsylia*, uzbiera się z największym pośpiechem. Oprócz okrętów wojennych, użyte będą także statki przewozowe do wyprawy naszej do Morei.

Najwyższa Rada wojenna zebrała się pierwszy raz d. 6 b. m. Zachodziła wątpliwość: czyli Xiążę *Delfin*, jako Prezes tej rady, ma równość głosów rozstrzygać. Xiążę oświadczył, iż chce zostawić nieścieszoną wolność rozprawom, i że obecność jego nie ma innego celu, jak utrzymać niezawisłość zdań, i postawić go w możności, aby wypadek narad przełożył w Radzie Królewskiej. Postanowiono więc, iż w przypadku równości głosów, oba zdania mają być razem podawane Ministeryum wojny.

Z rozkazu policji sprzątają tu wszystkich żebraków po ulicach. Onegdaj wzięto ich przeszło 60.

Wychodząca w Tuluzie gazeta donosi, iż w Ceret uwieziono siostrę znanego dowódcy powstańców hiszpańskich, zwanego *el Carajol*, i zaprowadzono ją do *Perpignan*, za to, iż nie słuchała rozkazu udania się w głąb kraju francuzkiego.

— Dnia 13 —

Baronowa *Hyde de Neuville*, małżonka ministra, doznała nieszczęścia: ze schodów wpadła do otworzonej piwnicy i złamała nogę, zaraz pod kolanem. Sprowadzono natychmiast najbieglejszych chirurgów.

Jenerał *Lafayette* przychodzi do zdrowia, i wkrótce będzie mógł należeć do obrad Izby Deputowanych.

Czytamy w jednym z dzienników tutejszych, iż rozpoczęły się układy między gabinetami Brazylijskim, Francuzkim, Angielskim i Austriackim, dla skłonienia Cesarza *Don Pedro*, aby tak imieniem swoim, jako też córki swojej *Donna Maryi*, odstąpił Korony Portugalskiej.

Nie dawno odbył się examen młodych Egipcyan, biorących naukę w tutejszej stolicy. Uczynili znaczne postępy.

OBRADY I Z B.

Izba Parów. Dnia 11 b. m. wybrano 3 kandydatów na członka kommissyi do nadzoru kassy umorzenia długów, na miejsce Hrabiego *Villemanzy*, który za ten urząd podziękował. Wy-

bór padł na Hrabów *Orvillers*, *Mollien* i *Portal*. Zpomiedzy 222 głosujących, Pan *Villele* miał tylko 3 kreski.

Izba Deputowanych. W dniach 10 i 11 b. m. zajęła się Izba wyborem 6 kandydatów na członków komisji do nadzoru kasy umorzenia długów. Wybrano Panów: *Delessert*, *Perrier*, *Ternaux*, Hrabiego *Duchatel*, Barona *Louis* i Pana *Lafitte*.

Dnia 12 b. m. Hr. *Roy* podał budżet na rok 1829.

— Dnia 15 —

Król Jmć, przyimując d. 12 b. m. Deputacyą od mieszkańców miasta *Bordeaux*, odpowiedział w następujących wyrazach, na mowę, którą miał Hrabia *de Seze*, pierwszy Prezes Sądu Kasacyjnego, imieniem rzeczony Deputacyi: „Nigdy z większą przyjemnością nie mogę przyjąć hołdu i dowodów przywiązania mieszkańców *Bordeaux*, jak w dniu 12 marca. Piękny ten dzień jest na zawsze wyryty w sercu mojem, jak w sercach wszystkich mieszkańców *Bordeaux*, wszystkich Francuzów. Mam nadzieję, Mości Panowie, iż miasto *Bordeaux* zawsze okazywać się będzie godnym jego i starać się wstępować w ślady tych, którzy dla mnie, rodziny mojej, i śmiem to powiedzieć, całej Francyi, tak wielką przysługę uczynili.” Podobnie łaskawe przyjęcie znalazła Deputacya u Xiążęcia *Delfina* i dostoynej małżonki jego. Xiężna *Berry* nie mogła jey przyjąć z przyczyny słabości zdrowia.

Zpomiedzy 3 Parów i 6 Deputowanych, podanych Królówi Jmci na kandydatów do Komisji nadzoru kasy umorzenia długów, Monarcha mianował d. 14 b. m. Para Margrabiego *Orvillers*, Prezesem, a Deputowanych Barona *Delessert* i Pana *Kaz. Perrier*, członkami rzeczony Komisji.

Sternik *Trementin*, który z chorążym okrętowym *Bisson* na statku zabranym kilku rozbojnikom morskim greckim wyleciał na powietrze, i cudem prawie życie ocalił, został mianowany kawalerem legii honorowej.

ANGLIA.

— Londyn dnia 8 marca

(z Gazety Warszawskiej.)

Admiralicya tuteysza otrzymała listy od generała *Clinton*, dowodzącego wojskiem naszym w Portugalii. Są pisane z *Lisbony* dnia 23 lutego, i donoszą, iż wspomniane wojsko ustąpi z Portugalii w 10 dni po przybyciu Infanta *Don Miguela*.

Listy z *Bogota*, pisane d. 22 grudnia, nie wzmiankują wcale o chorobie *Bolivara*. Trzęsienie ziemi dnia 16 listopada zrzędziło wielką szkodę, nie tylko w *Bogota*, lecz we wszystkich miastach i wsiach w stronie południowej aż do *Paslo*. Miasto *Papayan* najwięcej ucierpiało. W *Patia* liczne wsie są zupełnie zburzone, i największe drzewa z korzeniem powyrwane. Nadewszystko prowincya *Neyua*, doznała skutków tego okropnego fenomenu. Góry zawały się, bieg rzeki został zatamowany, a woda zalała przyległe równiny, przez co wiele ludzi, bydła i t. d. życie utraciło. Nie ma już miast: *Pital*, *Gigante*, *Gaguán* i *Villavieja*.

Słychać, iż Żydzi chcą podać do Izby Niższej petycyą, aby mogli zasiadać i mieć głos w Parlamencie.

— Dnia 10 —

Odebrane tu listy z *Wiednia* donoszą, iż wojsko azjatyckie popełniło wielkie zbrodnie w *Stambule*; i że życie W. Sułtana zostawało w niebezpieczeństwie.

Tuteysza gazeta *Goniec* pisze, iż wieść rozchodząca się na giełdzie, jakoby 6.000 wojska angielskiego otrzymało rozkaz działania wspólnie z 100.000 francuzkim dla niepodległości Grecyi, jest wynalazkiem dzienników paryżskich.

PARLAMENT.

Izba Wyższa. Dnia 7 b. m. Margrabia *Lon-*

donderry, składając petycyą przeciw nadaniu swobód Katolikom, zwrócił uwagę Izby na towarzystwa Katolików w Irlandyi. Lord *Clifden* oświadczył, iż od 35 lat istną tam podobne związki, w zamiarze przełożenia praw swoich Parlamentowi, iż niepodobna zniszczyć ich zupełnie, i że jedynym środkiem zaradzenia temu, byłoby nadanie swobód Katolikom. Margrabia *Lardsdown* namienił, iż wkrótce będzie mowa w Parlamencie o tym ważnym przedmiocie. Lord *Roden* wynurzył życzenie, aby ministrowie użyli dzielnych środków do zniszczenia tego towarzystwa.

Izba Niższa. Dnia 8 b. m. przeczytano drugi raz bil, stanowiący, iż miasteczko *Penrym*, z powodu przekupstwa, ma utracić prawo obierania członka Parlamentu. Pan *Wilson* ponowił zapytanie swoje, uczynione admirałowi *Cockburn*, względem Greków, których po bitwie Nawaryńskiej wywieziono, jako niewolników do Egiptu, przydając jeszcze i to, dla czego, okrętów naszych, nieuszkodzonych w rzeczony bitwie, nie użyto do zamknięcia *Patras*, *Modon* i *Coron*, dla przeszkodzenia nowych dostaw żywności załogom tureckim. Chciał oraz wiedzieć, czyli jaki oddział floty sprzymierzonej miał przeznaczenie do takiej służby? Admirał *Cockburn* odpowiedział, iż lubo Anglia ma wiele statków wojennych na morzu Śródziemnym, te jednak nie były połączone, ile, że bitwa Nawaryńska zasła nieprzewidzianie, a zatem nie mogły być dosyć prędko zgromadzone do służby, o której Pan *Wilson* wspomniął.

PORTUGALIA.

— Lizbona d. 26 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 22 b. m. przybył Infanta *Don Miguel* do tuteyszej stolicy. O godzinie 1ey z południa telegraf nadbrzeżny uwiadomił, iż fregata *Perta* pokazała się na morzu; wiatr zaś północno-wschodni był tak mocny, iż za godzinę stanęła przy uściu, wraz z fregatą Angielską Pana *Fryderyka Lamb*, a o 3ciey już zarzuciła kotwicę wprost bulwarku Belemskiego. Przy każdej z tych okoliczności rozlegała się salwa dział na wszystkich wałach i okrętach narodowych. O kwadransie na 4tą, Infanta przesiał na wielką łódź Królewską, na której nawet czekał czas niejaki, albowiem 150 wiosłarzy nie było jeszcze przybranych. Gdy fregata zarzuciła kotwicę, Infanta wysiadł na ląd na bulwarku Belemskim, gdzie zebrany liczny tłum, złożony szczególnie z dworskich zamkowych, przyjął go okrzykami: *Niech żyje Don Miguel, Samowładny Król Portugalii!* Ale Infanta, jakby nie chciał słyszeć tych głosów, spiesźnie wsiadł do pojazdu. Tymczasem, kiedy tysiące widzów zbierały się dopiero na placu handlowym, lub dążyły ku *Belem*, Infanta już spokojnie odpoczywał w pałacu *Ajuda*.

W żegludze towarzyszyły Infantowi fregata Pana *Lamb* i 2 inne okręty liniowe angielskie; lecz te, dopóki *Perta* nie zarzuciła kotwicy w porcie, pozostały za rafą, po czem wraz z mnóstwem statków przewozowych kupieckich weszły do portu.

Dnia 23 b. m. wyjeżdżał Infanta z pałacu *Ajuda* do katedry N. Panny *Maryi*, która, jak wiadomo, jest w środku miasta i znajdował się na odśpiewaniu hymnu *Te Deum*. Jadąc, siedział po prawej stronie w jednym z dawnych pojazdów dworskich Króla *Sebastjana*; po lewej siedziała Rejentka, Infanta zaś *Donna Marya* sama na przodzie.

Obie Infantki znajdowały się w Królewskiej łodzi, gdy d. 22 b. m. płynęła w celu przewiezienia *Don Miguela* na ląd. Po wylądowaniu, Infanta odwiedził najpierw Królową Matkę.

TURCYA.

— Od granic tureckich 1 marca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrane w *Bukarescie* listy ze *Stambułu* pod d. 19 lutego donoszą, iż żadna odmiana nie zasła w postępowaniu Turków. Słychać, iż liczne wojs-

ako, które W. Sułtan zbiera, ma być przeznaczone do odzyskania Morei, nim zacznie się wojna z Mocarstwami sprzymierzonymi.

Listy z *Malty* wyrażają, iż tam przybyło ze *Stambułu* wiele rodzin Chrześcijańskich, które nie ufały Turkom i nie mało własności swojej zostawiły, byleby życie zabezpieczyć. Zdaje się, iż Egipt chce się odstrychnąć od Turcyi i zostać neutralnym, o co starają się Anglicy.

Według listu z *Tryestu*, odebrano tam wiadomości z Archipelagu, dochodzące do d. 12 lutego. Z rozkazu Hrabiego *Capodistrias*, Prezydenta Grecyi, uwolniono wszystkich Greków, oskarżonych o rozboje morskie i osadzonych w więzieniu w *Napoli di Romania*, jeśli przytém nie dopuścili się zabójstwa. Wydał jednak Prezydent odezwę, zachęcając wszystkich Grekom, aby się wstrzymali od rozbojów na morzu, gdy nadal wykroczenia takie będą karane podług surowości praw. W przekonaniu o potrzebie nadzwyczajnego wpływu pieniędzy na wydatki krajowe, Prezydent wspólnie z rządem uznał za stosowny do tego środek zaciągnięcia nowej pożyczki, a do ułożenia się w tej mierze w Anglii wybrano Hrabiego *Viaro Capodistrias*, brata Prezydenta, bawiącego w *Korsu*, który ma otrzymać potrzebne instrukcje. Ipsaryjski bryg *Hektor*, który Prezydentowi towarzyszył z *Malty* do *Eginy*, miał popłynąć do *Smyrny* z Kommissarzem, wystanym od rządu Greckiego, dla oddania listów Admirałowi Francuzkiemu *de Rigny*. W *Tryescie* rozeszła się pogłoska, iż eskadry Mocarstw sprzymierzonych zgromadzą się na Archipelagu, aby zostawały pod rozporządzeniem Posłów, którzy mają się zająć nowymi naradami w *Korsu*.

Rząd Grecki w *Eginie* podał w dniu 30 grudnia 1827 następujący projekt Posłom trzech Mocarstw, względem granic, jakie mogłyby być potrzebne dla Grecyi. „Prawdziwą linią graniczną, którą jakby dla oddzielenia Grecyi od postronnych prowincyi północnych, sama natura wyraźnie oznaczyła, i która zawsze nad wypadkami politycznymi i wojennymi we wszystkich wiekach triumf odnosiła, jest ta, którą z jednej strony oznaczają północne góry Tessalskie, z drugiej brzeg rzeki *Aous* i *Voussa*, niemniej, graniczące z nią góry. Pierwsza część tej linii, ciągnie się od okolicy *Katrin* przez *Servia* do *Grewenica* wzdłuż ciągu *Heliakon*, aż do najwyższych szczytów góry *Pindus*; druga zaczynałaby się w obwodzie *Kornica*, a dosięgałaby aż do *Chemiera* czyli *Vihimira*. Tę część drugą nazywają niektórzy jeografowie wozami Preyskimi. Rzymski Jenerał *Flaminius*, zwojowałszy Macedonią, nadaremnie przeprawił się chciał przez te wąwozy, a po długich i bezskutecznych usiłowaniach, zmuszony był w końcu napisać do *Rzymu*, że mieszkańcy wyższego Epiru są ludami dzikimi i barbarzyńskimi, które na opiekę senatu wcale nie zasługują, i dla tego należałoby na granicach ich rozciągnąć kordon wojskowy, aby zapobiedz napadom ich na kraje sąsiedzkie. Zdaje się, jak już powiedziano, że sama natura oddzieliła temi granicami Grecyą od innych krajów. W rzeczy samej, ludność niższego czyli właściwego Epiru, jest do dziś dnia taka sama, jak była dawniej, a miasta *Preveza*, *Arta*, *Janina*, *Paramythia*, *Garga*, przypominają nam miasta *Niopolis*, *Passieron*, *Argos*, *Amphilocheum*, *Butrotum* i inne. Jakkolwiek Grecy w czasach swojej pomysłności, usiłowali rozpościerać się przez osady, które do Włoch i aż do *Gibraltaru* wysyłali, i którymi zaludniali brzegi *Pontu Euxyńskiego*, jednakże nie mogli nigdy osiedlić się po drugiej stronie rzeki *Aous* albo *Voussa*. Z drugiej strony nie powiodło się licznym napadom cheiowych panowania ludów, a mianowicie Słowianom i Albańczykom w wieku średnim, wytopić pokolenia Greckie, ich język i narodowość, czasem pokolenia Greckie w istocie pozostały przeważającymi. Tak przebiegły stosunki miejscowe władze czasu i zdarzeń. To samo można powiedzieć o granicach naturalnych, które odgraniczają Macedonią od Tessalii. W pierwszej z tych prowincyi mieszkają po wię-

kszey części Bulgarowie, którzy tam od kilku wieków osiedli, gdy tymczasem w Tessalii, tych różnorodnych części nie ma, i gdzie przez samo położenie jeograficzne czystojsza utrzymała się ludność. Nie od rzeczy będzie napomknąć, że sami Turcy, stosownie do swoich przesądów narodowych, wszystkie kraje po drugiej stronie *Vardaru*, za mniej muzułmańskie uważają, i mniej wagi do posiadania ich przywiązują jak do innych krajów składających Państwo Otomańskie. W rzeczy samej, Albańczykowie i inni tam osiedli Mahometanów różnią się od innych Mahometanów mową i sposobem myślenia nader wyrażnie. Ztąd jasno wynika, że linia graniczna, czyli oddzielenie to było zawsze prawdziwą granicą właściwą Grecyi, i że jeszcze dzisiaj jest granicą nowszej Grecyi. Prosty jej kierunek unika zarazem zygzaków, które byłyby konieczne, tamta zaś prawdziwą nie była uznana i zbyt nadto przedłużałaby granice. Możeby kto zarzucił, że granice te obejmują kilka punktów, których mieszkańcy spokojnymi byli widzami wypadków, ale też są inne okolice, których ludność czynny miała udział w boju, a które w granicach tych nie są objęte, naprzykład *Naburta*, półwysp *Capadria*, *Madena*, *Choria* i inne. Potrzeba zaokrągleń usprawiedliwia tak pożyteczne rozporządzenia i wymaga ich. Prawo konieczności zastosowałoby się tylko w interesie stron spór wiedzących i w interesie Mocarstw: bo nieszczęśliwa łatwość przekroczenia granic kraju sąsiedzkiego, czy wcześniej, czy później, sprowadziłaby wojny i zniewałaby gwarantów do nowego pośrednictwa, które w wielorakim względzie może być uciążliwe. Z resztą, są to projekta, nie żądania kommissyi, która czyni je w przekonaniu, że się na sprawiedliwości opierają. Haracz, który trzy Mocarstwa sprzymierzone w mądrości swojej postanowiły, i na którego składanie Grecy zezwalają, ma być tylko niejako wynagrodzeniem, za ułożenie się Porty dobrowolnie.

Listy z *Eginy* donoszą, iż nazajutrz po wykonaniu przysiędze przez Hrabiego *Capodistrias*, jako Rządcy Grecyi, Senat wydał odezwę, zwołującą Hellenów na zgromadzenie narodowe w dniu 1 kwietnia. Prezydent, wezwawszy Senat, aby uwiadomił naród o tém postanowieniu, przydał życzenie, aby mu Senat w trudnym jego urządzeniu i czynami dopomagał. Prosił go oraz o skłonienie wojska i potęgi morskiej, aby zachowywały karność, którą za pierwszą cnotę ich stanu począł winny, jeśli odrodzona Grecya ma używać szczęścia, do jakiego zdaje się być przeznaczoną. Oznajmił nakoniec Senatowi, iż wkrótce przybędzie do *Eginy* fregata francuzka, dla wprowadzenia karności w marynarce greckiej, i uczenia jej obrótów, potrzebnych do służby morskiej.

Według raportów półkownika *Fabvier*, przestanych kommissyi rządowej greckiej, warownia na wyspie *Scio* dawała ciągłe odpór do d. 7 lutego. Tymczasem zapewnia półkownik, iż podczas wycieczki, zrobionej dnia 23 stycznia, z 1000 Turków ledwo 200 wróciło do warowni; wszystkie ich chorągwie i najznakomitszych officerów zabrali Grecy, którzy odnieśli zwycięstwo, i tylko 40 ludzi utracili.

— Dnia 3 —

Jeden z dzienników paryzkich umieścił następującą odezwę, którą Hrabia *Capodistrias*, Rządca Grecyi, wydał dnia 2 lutego w *Eginie*: „Kiedy Bóg jest z nami, nikt nie jest przeciw nam. Jestem nareszcie w pośród was, i za to dziękuję Najwyższemu. Wielka radość, z jaką mię przyjąłście, utność, którą mię zaszczycacie, rozrzewniają bardzo serce moje. Nie nadeszła jeszcze chwila, w którejbym mógł dowieść wam całej mojej przychylności i wdzięczności; spodziewam się jednak przekonać was o tém, skoro Reprezentanci wasi, zebrani prawnie na zgromadzenie narodowe, poznają przełożenia, które im mam uczynić. Wtedy obaczycie, iż jedyny cel podróży mojej i usiłowań moich od upłynionego miesiąca maja, nie był inny, jak drogą naszą oyczyznę wyrwać ze zgu-

hnego odosobnionego stanu, w jakim się dziś jeszcze znajduje; dać jej niezwłocznie używać dobrodziejstw, które jej pierwszy paragraf dodatkowego artykułu traktatu Londyńskiego z dnia 6 lipca r. z. obiecuje, i ze strony wszystkich Mocarstw, które ów traktat podpisały, wyjednać jej zasiłek pieniężny. Honory okazane dnia 24 z. m. tyczyły się bandery waszey i ustanowienia nowego rządu waszego. Powinny one nam dowieść, iż zamierzony cel nie jest jeszcze, lecz będzie osiągnięty, skoro wewnętrzny nasz rząd, dzielny prawami, uwolni was od okropnej anarchii, i pozwoli doprowadzić do waszego narodowego i politycznego odrodzenia się. Będziecie mogli wtenczas dać Monarchom sprzymierzonym rękojmią konieczną potrzebną, którą im winniście, aby dłużej nie zostawali w wątpliwości względem toku, jakim postępować chcecie, dla pozyskania dobroczynnego celu, który skłonił do traktatu dnia 6 lipca i zrzucił pamiętny dzień 20 października. Nim jednak ta chwila nadejdzie, nie macie prawa ani do pomocy, której dla was wzywałem, ani do spodziewania się czegokolwiek, co by mogło służyć do przywrócenia dobrego porządku w kraju, lub do utrzymania waszey sławy za granicą. Bardzo mię to zasmuca, iż zgromadzenie narodowe w *Trezenie* nie nadało Senatowi dostatecznej siły do zjednania zwycięstwa niepodległości waszey. Niepodobna zwołać zgromadzenia narodowego przed miesiącem kwietniem: do tego zaś czasu dalsze trwanie obecnego krytycznego stanu mogłoby łatwo zniszczyć wszystkie nadzieje nasze, i pozbawić was owoców niezmiernych ofiar, któreście świętej waszey walce poświęcili, którą z tak wielkim mężstwem i wytrwałością prowadziliście. Przekonany, iż gorliwie pragniecie zbierać owoce tych ofiar, i godnie odpowiedzieć oczekiwaniom Mocarstw sprzymierzonych, oraz zaszczytnemu interessowi, który świat Chrześcijański wam poświęca, użyłem jedynego środka, będącego w mojej mocy, zwołując zgromadzenie narodowe na miesiąc kwiecień, i aż do tego czasu przyjmując rząd tymczasowy, oparty na czynnościach w *Epidaurus*, *Astra* i *Trezenie*. Obratem ten gatunek rządu, zasiągnąwszy rady Senatu i tych z pomiędzy was, których znałem doświadczenie. Doznam pomocy waszey i tych wszystkich, których głos prowincyi wyniósł na zaszczytny urząd Reprezentanta narodu. Przez połączenie się z mną, dzielić będą moją pracę i moją odpowiedzialność. Zgromadzenie narodowe będzie sędzią w tej mierze. Całe moje życie, publiczny zawód, który przeszło 30 lat odbywałem, względy jakich w wielu krajach Europejskich doznałem, przepowiadają wam, iż jedynym moim zamiarem jest, oddać was pod opiekę praw, i ochronić od zgubnych skutków samowolnego rządu."

Rząd tymczasowy, ustanowiony przez *Hrabiego Capodistrias*, aż do miesiąca kwietnia, kiedy zgromadzenie narodowe ma się odprawić, składa się z 27 członków.

Jednym z powodów, dla których Lord naczelny kommissarz wysp jonskich odbył niedawno żeglugę do *Zante*, było, według gazety *Florence*, użycie środków, celem przeszkodzenia zakazanemu posyłaniu zboża do *Morei*, co niekiedy kupcy w *Zante* czynili. Gdy *Ibrahim* Basza ma w *Morei* 8 do 10 tysięcy wojska, a cierpi niedostatek żywności, znacznie więc zyskują ci, którzy potrzebom jego zaradzają.

„W chwili (wyraża jedno pismo paryzkie),

w której wszystkich oczy na Turcyę są zwrócone, bliższe wiadomości o znajdujących się w Seraju skarbach (nie mogą być obojętnymi. Alkoran nakazuje Muzułmanom zachowanie oszczędności. W dopełnieniu tego przepisu każdy Sultán od zdobycia *Stambułu* przez Turków w r. 1453, zachowuje w jednym pokoju seraju zebrane przez siebie bogactwa. Tak zbierane kwoty przez każdego Sultána, mogą wynosić 12,000,000 franków; przynajmniej jest to, jeśli tak można powiedzieć, zwyczajny spadek. Prócz tego poczytuje sobie za obowiązek dołączać do tego podarunki, które mu tak w drogich kamieniach, jak i w innych kosztownych przedmiotach dają. Na podobny cel używane bywają tak częste konfiskaty na Baszach lub prywatnych osobach uskuteczniane. Niesprawiedliwość takowego postępowania niknie wtenczas w oczach Sultána, kiedy jaką kwotę z konfiskaty nakazuje wnieść do tej kasy oszczędności: zabobon Muzułmanów posuwa się nawet do tego stopnia, iż rozumieją: że im więcej skarbow Sultán zbiera, tém jego państwo jest szczęśliwsiem: i tę kasę oszczędności nazywają świętym skarbem. Lecz cóż się robi w końcu z tego skarbu? Oto corocznie *Kislar Aga* (przełożony czarnych rzeźniców) spisuje zgromadzone w poprzednim roku bogactwa, poczem Sultán, w towarzystwie pierwszych urzędników państwa, z wielką uroczystością, udaje się do skarbcu, i na skrzyni, w której oszczędzone przez niego zbiory znajdują się, swoją pieczęć wyciska. Po śmierci Sultána tyle jest skrzyń w skarbcu, ile lat panował. Potem zamykają ten pokój i pieczętują pierwsi urzędnicy, nade drzwiami dają napis wyrażający, jakiego Sultána bogactwa tam się znajdują. Następca zakłada swój święty skarb w innej sali, która po jego śmierci znowu będzie zamkniętą; i tak dzieje się jednostajnie. A że od *Mahometa II*, panowało 41 Sultánów, więc także w seraju jest 41 pokojów, które ich skarby obeymują. Aby jeden z nich otworzyć, musiałoby już istnienie całego państwa tureckiego być niezmiernie zagrożone; co też dla tego jeszcze dotąd nie nastąpiło, i do świętego skarbu nikt jeszcze ręki nie ściągnął. Taka jest administracja finansów państwa tureckiego."

WOLNE MIASTO KRAKOW.

Krakow dnia 15 marca 1828 r.

Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, stosownie do Reskryptu Jaśnie Wielmożnego Kuratora Jeneralnego Instytutów Naukowych w dniu 14 marca r. b. do liczby 216 wydanego, podaje do wiadomości i ogłasza konkurs na Katedrę Profesora Języka i Literatury Łacińskiej w Uniwersytecie tutejszym wakującą, z obowiązkiem dawania 8 godzin w tygodniu. Konkurrujący o tę Katedrę winni są złożyć w Kancellaryi Uniwersytetu, opis swego życia, tudzież uzyskany stopień Doktora Filozofii, udowodniając swoje nauki i dobre obyczaje; dołączają oraz Programma, według którego każdy z nich życzy sobie dawać lekcye Literatury Łacińskiej. Po złożeniu takowych dowodów współubiegający się u wiadomieni zostaną o dalszém postępowaniu konkursu. Roczna pensya do tej Katedry przywiązana jest 6000 z. p. Termin do ubiegania się o wspomnioną Katedrę jest dzień 10 czerwca 1828 r.

Girtler.

Sekretarz Uniwersyt. Jagiel. Jankowski.

Z przyczyny Świąt Wielkonocnych Numer 37 wyjdzie we środę to jest dnia 28 marca.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 23 Marca r 1828 Roku

3 Опись Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляешся, что въ ономъ продавашсья будещъ заложенное имѣніе Шамбеляна Игнашія Шишки Вишебской Губерніи Невельскаго Поляна села Заванья въ деревняхъ: Уласковъ ревижскихъ мужеска 14, женска 12; Голубовъ мужеска 19, женска 21; Кисаль мужеска 14, женска 15; Спанкъ мужеска 16, женска 12, новорожденныхъ женска 1; Кузнецовъ мужеска 1, и женска 2 и того ревижскихъ мужеска 64, женска 60 и 1 новорожденная души, оцѣненное со всеѣмъ принадлежащимъ къ оному имуществомъ и землею по 10 лѣтней сложности годового дохода въ 19124 р. и егоже Г. Шишки имѣніе погожь повѣна, соспоящее въ деревняхъ: Прушковъ ревижскихъ мужеска 12, женска 12, новорожденныхъ мужеска 9, женска 4, Захаринъ ревижскихъ мужеска 10, женска 11, новорожденныхъ мужеска 5, женска 2; Туккинъ ревижскихъ мужеска 15, женска 10, новорожденныхъ мужеска 7, женска 4; Леонцовъ ревижскихъ мужеска 15, женска 11, новорожденныхъ мужеска 6, женска 9; Тройноль ревижскихъ мужеска 5, женска 5, новорожденныхъ мужеска 7, женска 2; Бобровицахъ ревижскихъ мужеска 2, и того ревижскихъ мужеска 59, женска 49, новорожденныхъ мужеска 32, женска 21 души, оцѣненные по 10 лѣтней сложности дохода въ 18,720 р. а принадлежащее къ имъ имущество, спроеііе кресьянское и Господское съ землею 867 десятиинъ, 2244 сажень, въ 12,159 р. 50 к. Для чего назначены сроки поргамъ сего года мая 2, 4 и 7 числь. Желающіе купить имѣніе могутъ явинься въ Правленіе Государственнаго Заемнаго Банка и прежде показанныхъ числь въ присутственное время и видѣнь въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условія.

Правитель Канцеляріи Якобъ Федоровъ.

3 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie oddany na ewikcyą majątek Szambellana Ignacego Szyszki Witebskiej gubernii Nowelskiego Powiatu majątności Zaiwanja we wsiach Ułaskowie rewizyjnych płci męzkiej 14, żeńskiej 11; Hołubowie męzkiej 19, żeńskiej 21; Kisiale męzkiej 14, żeńskiej 13; Stankie męzkiej 16, żeńskiej 12, nowonarodzonych żeńskiej 1; Kuzniecowie męzkiej 1, żeńskiej 2; w ogóle rewizyjnych dusz płci męzkiej 64, żeńskiej 60, i nowonarodzona 1 dusza; oceniony ze wszelką należącą do niego własnością, i ziemią, w 10cioletniej proporecyi rocznego dochodu 19,124 rub.; i tegoż P. Szyszki majątek tegoż Ptu, zawierający się we wsiach: Prutkowie rewizyjnych płci męzkiej 12, żeńskiej 12, nowonarodzonych męzkiej 9, żeńskiej 4; Zacharynie rewizyjnych płci męzkiej 10, żeńskiej 11, nowonarodzonych męzkiej 3, żeńskiej 2; Tukkinie rewizyjnych męzkiej 15, żeńskiej 10, nowonarodzonych męzkiej 7, żeńskiej 4; Leoncowie rewizyjnych płci męzkiej 15, żeńskiej 11, nowonarodzonych męzkiej 6, żeńskiej 9; Tróypole rewizyjnych płci męzkiej 5, żeńskiej 5, nowonarodzonych męzkiej 7, żeńskiej 2; Bobrowicach rewizyjnych dusz płci męzkiej 2; w ogóle rewizyjnych dusz płci męzkiej 59, żeńskiej 49 i nowonarodzonych męzkiej 32, żeńskiej 21; ocenione w 10cioletniej proporecyi dochodu 18,720 rub., a należąca do nich własność, zabudowanie włościanskie i dworne z ziemią 867 dziesięcin 2244 sążni, 12159 rub. 50 kop. Do czego naznaczono terminy do targow

w terażnieyszym roku w maju 2, 4 i 7 dnia. Życzący kupić ten majątek zechcą przybydź do Rządu Pożyczkowego Banku Państwa w oznaczone dni w czasie posiedzeń, i widzieć przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Zarządzający Kancellaryą Jakub Fiedorow.

5 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza się, iż na sprzedaż oddanego na ewikcyą Magistraturze i przeterminowanego murowanego domu należącego do Rádcy Dworu Mierzejewskiego w mieście Uszycy położonego, przy którym na dziedzińcu jest izba ludzka, kuchnia i skład, naprzeciw jego stajnia i wozownia drewniana, w końcu stajni, sklep stary, naprzeciw samego domu na dziedzińcu łaźnia z dwóch izb i sieni składająca się, którey jedna połowa rozwalila się, dziedziniec kwadratowy, rozległości wzdłuż 25 a wszereż 28 sążni, oprowadzony dębowym częstokołem, który w wielu miejscach podgnił i opadł. Oprócz tego jest w nim: 1) ogrod i sad oprowadzony z jednej strony częstokołem a z drugiej płotem oplatanym, także w wielu miejscach opadłym, w sadzie jest studnia, ziemi pod niemi wzdłuż i wszereż po 50 sążni — 2) sad nad rzeką Uszycą, oprowadzony z dwóch stron, to jest od rzeki i od ulicy starym częstokołem, ziemi pod nim wzdłuż 59 a wszereż 49 sążni — 3) Za miastem nad rzeką Dniestrem ziemi wzdłuż 116, a wszereż 45 sążni, na którey wybudowany przez miasto kordon dla straży, wozownia na skład rzeczy potrzebnych przy wysyłaniu spławow, także dwie izby dla maytkow i maystrów, a na pozostałej ziemi składają się dęby do spławu należące dla czarnomorskiej floty — 4) Na tej ziemi winnica długości 24, a szerokości 21 sążni; o czém wydrukowano było w gazetach Moskiewskich w N. 98 grudnia 7 d. 1827 roku, dla uzyskania długu za pożyczką tego Mierzejewskiego, wynoszącego oprócz procentow 685 rub. assygn., teraz naznaczono terminy: 1szy 9, 2gi 11 i 3ci ostateczny 13 kwietnia 1828 roku, życzący kupić zechcą przybydź do Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki, na terminy zrana na godzinę 11szą, gdzie będą okazane inwentarz wszystkiego wyżej wymienionego i warunki. Sekretarz Czarnucki.

3 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza się; iż na sprzedaż z publicznego przez aukcyą targu trzech domow, należących do Kamienieckiego kupca żyda Mordki Limonszczyka w mieście Kamieńcu dwa na Piatnickiej a trzeci na Rzeznickiej ulicy położonych, na uzyskanie przeterminowanego długu tej Magistraturze złotem 1002 cz. zł., srebr. 2-2174 rub. 29½ kop., i assygn. 1940 rub. oprócz procentow, naznaczono terminy 1szy 7, 2gi 11, a 3ci ostateczny 13 kwietnia terażnieyszego roku, życzący kupić te trzy domy, zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki w oznaczonych dniach o 11stej godzinie zrana, i widzieć w niej przedających się domow inwentarze i warunki.

Sekretarz Czarnucki.

3 Od Podolskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszem ogłasza się, iż na sprzedaż oddanego na ewikcyą i przeterminowanego mrowanego dwupiętrowego domu Kamienieckiej obywatelki Zofii Herbanowskiej, w mieście Kamiencu położonego, ocenionego 5000 rub. asygn. w samych niepalnych materyałach, dla uzyskania długu 700 rub. srebr. oprócz procentów, naznaczono do targow terminy 1szy 9, 2gi 11 i 3ci ostateczny 15 kwietnia teraźniejszego roku, życzący kupić ten dom, zechcą przybyć do Magistratury Powszechnej opieki w pomienionych dniach o 11stej godzinie zrana i widzieć w niej sprzedającego się domu inwentarz i warunki. Sekretarz Czarnucki.

2 Szawelski Ekonomiczny Komitet dróg komunikacji niniejszem wzywa życzących, na targi w nim odbywać się mające 19, 20 i 21 z przetargiem 22 teraźn. marca, dla przyjęcia dostarczenia do robot Windawskiej wodney komunikacji od 15 kwietnia w ciągu lata robotników (чернорабочихъ) w ogóle, podług jednodniowej porpcyi, 72,350 ludzi, życzący zechcą przybyć na 9tą godzinę zrana z dostatecznymi ewikcyami.

2 Szawelski Ekonomiczny Komitet dróg komunikacji niniejszem wzywa życzących, na targi w nim odbywać się mające 2, 3, 4 z przetargiem 5 następującego kwietnia, dla przyjęcia dostawy do robot Windawskiej wodney komunikacji 50 kubicznych sążni hydraulicznego wapna (гидравлической плиты), życzący zechcą przybyć w pomienionych wyżej dniach na godzinę 9tą zra-

na, z dostatecznymi ewikcyami; przyczem będą okazane warunki na pomienioną dostawę.

2 Od Opieki Szlacheckiej powiatu Słonimskiego ogłasza się, iż celem uzyskania należnych do Skarbu Monarszego poszlin rub. sr. 1,607 kop. 40 z wypadającymi penami, oraz przyspieszenia satysfakcyi w wypłacie zaległych od summy funduszowej Edukacyney procentów, XX. Kanonikom Słonimskim należnych, tudzież zabezpieczenia nadal akuratuney opłaty tychże procentów, przedawać się będzie z publiczney licytacyi na wieczność majątek ziemny Rzepnicze zowiący się, dziedzictwus. p. Maurycego Strawińskiego Prezydenta Ziem. Słonim. uległy, summą funduszową 120,000 zł. Pol. i opłatą od niego co rok po 6,000 zł. procentu obciążony, w którym znajduje się dymow ciągły, włościańskich 27, a dusz rewizkich 108. Zyczący przeto takowy majątek kupić zechcą przybyć do tej Opieki na licytacyą w dniach 30, 31 maja, tudzież 1 czerwca bieżącego 1828 roku odbywać się mającą. Nowego nabywcy obowiązkiem będzie: przyjąć ewikcyą summy funduszowej tak na tymże majątku Rzepniczach, jako też na własnym ziemnym dostatecznym majątku, tudzież zaliczowaną summę po odtrąceniu funduszowej, która wiecznie na Rzepniczach pozostaje, niezwłocznie pod kwit Opieki zaliczyć. Dat. 1828 marca 12 d.

Prezydent Opieki Słonimski Maszałek i Kawaler Broński.

Sekretarz Wincenty Nielubowicz.

3 Stosownie do Ukazu Senatskiego 28 julii r. 1814 oddawać się mają z publiczney licytacyi w arendowną dzierżawę na lat sześć pola i łąki położone w puszczech Białowieżskiej i Rudzkiej, w umieszczającej się przy tém tabelli oznaczone. Termina do licytacyi przeznaczają się w dniach 19, 20 i 21 teraźniejszego miesiąca marca. Licytacya odbywać się ma w Sądach Ziemskich Prużańskim i Brzeskim, do której każdy może przystąpić składając ewikcyą, wyrównyującą trzeciej części rocznego dochodu z zachowaniem pierwszeństwa włościanom skarbowym, których gromady, zamiast ewikcyi, są odpowiedzialni za opłatę arendowney do skarbu należności.

N.		Obszer- ność		Ilość wozow siana	Cena z uprzed- nich targow.			
		Pola oro- mego	Sianożęci		za sia- nożęci.		za pola orome	
					rub.	k.	rub.	k.
<i>w Powiecie Prużańskim.</i>								
Białowieżskiej puszczy w lesnych strażach.								
1	Krukowskiej	—	379	765	840	—	—	—
2	Stołpowickiej	—	419	693	692	—	—	—
3	Haynowskiej	—	17	46	78	—	—	—
4	Narewskiej	—	134	101	144	—	—	—
5	Okolnickiej	—	287	317	387	80	—	—
6	Browskiej	—	29	108	200	—	—	—
7	Dziadowlanskiej	—	85	180	220	—	—	—
8	Podbelskiej	—	189	461	466	—	—	—
9	Narewskiej straży w Uroczysku Podlewkowo	—	60	150	216	—	—	—
		—	1619	2821	3243	80	—	—
<i>w Powiecie Brzeskim.</i>								
Rudzkiej puszczy w lesnych strażach.								
1	Faustynowskiej	21	2	8	7	20	4	80
2	Radeżskiej	197	69	74	88	66	17	34
3	Wierzcholeskiej	672	40	98	113	46	47	54
4	Lachowieckiej	53	18	55	67	27	12	73
5	Borysowskiej	—	25	31	65	—	—	—
6	Faustynowskiej straży Uroczyszcze Kruszyno	112	7	—	—	—	120	—
		1055	161	266	341	59	202	41

Antoni Krupowicz Assesor Izby Sk. Gr.
Tomasz Steckiewicz Radca Honorowy.

3 Ошь Липовско Виленскаго Приказа Общественнаго Призренія объявляеися: что заложенный и просроченный въ ономъ каменный двупланный домъ здѣшняго обывателя Еврея Арона Янкѣловича Израеля въ Г. Вильнѣ на Жмудской улицѣ подь N. 343 соспоящій оцененный въ 25,600 ассигнаціями будеть продаваться въ семь Приказѣ Общественнаго Призренія со дня позднейшаго припечатанія въ ведомостяхъ обѣихъ столицъ чрезъ чемыре мѣсяца, и что къ сему особо назначены будуть предварительныя сроки. Марша 13 дня 1828 года.

3 Od Magistratury Powszechney Opieki Litto Wileńskiej Gubernii ogłasza się, że założony i przeterminowany dom murowany dwupiętrowy w Mieście Gubernskim Wilnie na Żmudzkiej Ulicy pod N. 345 do Staro-Arona Jankielowicza Izraela Obywatela Wileńskiego należący, otaxowany 25,600 r. assygn. będzie się sprzedawać w Magistraturze Powszechney Opieki z dnia późniejszego zamieszczenia w wiadomościach obu stolic niniejszey awizacyi, we cztery miesiące, do czego osobno będą naznaczone poprzedzające termina. Roku 1828 marca 13 dnia.

Непременный Членъ и Кавалеръ Клейстъ.
Секретарь И. Солимани.

Начальникъ Стола Губернскій Секретарь
Андрѣевскій.

1 JJWW. Dymitr Alexandrowicz Generał Major, Alexander Półkownik i Kawaler, Platon Półkownik i Waleryan Kamerjunkier Dworu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Mikołajewiczowie, Graffowie Zubowowie, jako jedyni naturalni i prawni successorowie po s. p. Platonie Alexandrowiczu Swietlejszym Xiążęciu Zubowie Generale od infanteryi, i jego córce Xiężniczce Alexandrze, *pozostałe w spadku dobra*, w Gubernii Wileńskiej, w Szawelskim, Rosieńskim i Telszewskim powiatach sytuowane, *dzieląc na dwie części*, przez akt wieczysty w r. 1827, mca 8bra 6 dnia zawarty, tegoż roku i miesiąca dnia 17, w Sądzie Głównym Wileńskim 2go Departamentu przyznany; *jednocześnie* tegoż 6 8bra 1827 roku datowaną, Eorun. w Sądzie Ziemskim Szawelskim jawioną i w Sądzie Głównym Wileńskim 18 8bra oblatowaną, *sformowali szczegółową tabelę wszystkich długów*, też dobra spadkowe ciążących; *jakowe to długi*, także między siebie dzieląc i respective w spadku osiągniętych z podziału sched w dobrach, do deportacyi przyumując; *udzielnym* także 6 8bra 1827 roku nastalym, Eorundem w Sądzie Ziemskim Szawelskim przyznany, a tegoż roku i miesiąca 8bra 18 dnia w Sądzie Głównym Wileńskim Aktykowanym, *assekuracyynym zapisem*, *zapewniając wierzycieli*, obowiązali się punktualnie wypłacać przypadłe na każdą schedę dóbr, długi, *z tém zastrzeżeniem*, że takowe *nowemi lub postronnemi*, zwiększane byź nie mogą, i że schedy z podziału dóbr służą na ewikcyą za też same długi, w tabelli wykazane, i do deportacyi przyjęte — *Skutkiem przeto takowego wieczystego zapisu*, Wileńska Skarbowca Izba, rezolucyą 1827 gbra 25 dnia nastalą, dobra, w nich dusze, i okłady podatkowe na *dwie schedy* rozdzieliła; *awkolei* Sąd Główny Wileński 2go Departamentu, postanowieniem 1827 gbra 28 dnia zakroczonym, przywodząc do eksekucyi dział wieczysty, *stosownie do tabelli i assekuracyi*, *uregulował księgi intabula-*

cyune własnego Sądu, rozdzieliwszy w nich, pod właściwe tytuły na dwie schedy dobra, z objaśnieniem, jakie długi, na czyjey schedzie dóbr, są ubezpieczone; dla podobnego zaś wypełnienia w podległych jurydykcyach, z załączeniem tabelli długów: przesłał poosobne ukazy — *Tym więc porządkiem*: JJWW. Alexander Półkownik i Kawaler, Platon Półkownik, i Waleryan Kamer-Junkier Dworu JEGO CESARSKIEY MOSCI Graffowie Zubowowie, gdy oprócz summ zapisowych, przyjęli tabelłą *długi ręczne*, a *mianowicie* „W. Stanisławowi Jasińskiemu Szamb. b. D. Poll. czer. zł. 3000 — W. Łosickiey dworzaniównie czer. zł. 2000 — WJX. Towtkiewiczowi Plebanowi Wisztynieckiemu rubli sr. 1,500 — i Klasztorowi WW. PP. *Wizytek Wileńskich* rubli srebr. 2,400 = *Przeto* wypełniając przyjęte działem obowiązki, przedsięwzięli pojaśnione wyżej długi ręczne, w terminie następnych w mieście Wilnie kontraktów, *teraźn. 1828 roku* dnia 25 apryla, wedle ruskiego kalendarza, przy Aktach Sądu Ziemskiego Wileńskiego niezawodnie wypłacić, dla odebrania jakowych summ, w powyżey naznaczonym terminie, nadmienieni WW. wierzyciele ręczni, niniejszém ogłoszeniem wzywają się. Marca 21 dnia 1828 roku. Takowe ogłoszenie podpisuje, Ambroży Wilgocki Adwokat Sądu Głggo Wileń. 2go Depar. Plenipotent Graffow Zubowow.

Wolno drukować. Wilno d. 21 marca 1828 r.
Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

1 Wyszedł z druku Kalendarzyk Wileń. na rok 1828 dla wydziału naukowego Wileń., zawierający: *N a y j a ś n i e y s z ą F a m i l i ą* Panującą w Rossyi; Radę Państwa; Rządzący Senat; Ministerya; Wydział naukowy Wileń., Urzędników Cywilnych i t. d. Dostać można w Redakcyi Kuryera Litewskiego, i w Księgarni WJP. Zawadzkiego; w Grodnie, w Księgarni na ulicy Zamkowej. Cena kop. sr. 50.

Wolno drukować Wilno 20 marca 1828 A. Powstański Prez. Kom. Cen. Wileń. Radca Koleg. i Kawaler.

2 Niżey podpisany posiadam w Ptoie Upitskim prawem dziedzictwa majątność Rozalin z folwarkami do niej przynależnemi, wypłata długów antecessorskich oraz sched braci moich JJWW. Wincentego i Kazimierza Białożorów, stały się przyczyną zaciągnięcia kredytu u nich, jako też i u dalszych osób; przezastawienie znaczney części ziemnego majątku i upadek ceny produktów rolniczych, pozbawiły mnie źródeł uiszczenia się; z czego wynikło, że na instancyą niektórych kredytorow Sąd Ziemski Upitski exdywizyą doczesną moich funduszow, pomimo istotney mojej chęci uniknienia tey ostateczności, przeznaczył. Lecz gdy z rozpatrzenia moich interestow przekonałem się o aktualney potrzebie obliczenia się ze wszystkimi wierzycielami i nayrychleyszego zaspokojenia długów prawem Skarbowem zaszczyconych; z tego względu instancyi mojej przed Sąd Główny wprowadzoney odstąpiłem. Przenikniony zaś rzetelną skłonnością zbliżenia należney o demnie satysfakcyi, kiedy widzę, iż niektórzy z kredytorów mają zamiar spłacenia mniejszych debitów, przez co układ ogólny stanie się ła-

twieyszym; unikając zatem przewłoki w procesie i kosztów, mam zaszczyt upraszać JWW. i WW. Kredytorów moich o łaskawe ich przybycie lub w miejscu własnym przystania Plenipotentów do majątku Rozalina na dzień 17 maja teraźniejszego 1828 roku, w dniu bowiem poprzedzającym termin na ostateczną rozprawę przez Sąd Exdywizorski jest przeznaczony, w tym więc czasie przy zajawieniu wszystkich pretensyi układy w porządku należney satysfakcyi wzajemną spokojność i prawdziwy pożytek niosące, dopełnić się będą mogły. Takowe wezwanie podpisuję. W Wilnie 1828 stycznia 30 dnia.

Stanisław Białożor.

Wolno drukować. Wilno d. 8 marca 1828 r. Cenzor N. Jurgiewicz.

3 Od Gospodarczego Oddziału Izby Skarbowey Wileńskiej ninieyszem ogłasza się; iż na żądanie Kommenderującego z gą dywizyą Kirasyerów Generał Porucznika Zassa, króremu nadane Naymilsociwszym Ukazem na lat 12 Starostwo Krewskie, z warunkiem płacenia roczney kwarty rub. sr. 36g w Wileńskiej Gubernii Oszmiańskim Powiecie położone, oddaje się pomienione Starostwo na oznaczone lata dzierżawy tego JP. Zassa to jest od 12 kwietnia bieżącego 1828 roku do ukończenia dwonastoletniego terminu na przelew podług porządku na ten przedmiot prawami przepisanego; a zatem życzący przyjąć na prawney osnowie wyżej pomienione prawo, zechcą się adresować do tego oddziału zawczasie, ponieważ termin Ekonomiczny na oddanie Skarbowych majątków w Wileńskiej Gubernii jest dzień 12 kwietnia. Datt. roku 1828 miesiąca marca 16 dnia.

Końkowski Sowietnik Izby Skarbowey i Kawaler.

Ludwik Strokowski Sekretarz.
Waleryan Moczulski Registrator.

5 Oświadczenie imieniem Lucyi z Zambrzyckich Matki Tadeusza Józefa Michała synów Sieleckich Tomkowiczow czyni się w rzeczy następney: Jan Sielecki Tomkowicz wziął w spadku po oycu swoim Stefanie i braciach jego Trojanie, i Filonie Tomkowiczach, majątki leżące zwane Sielec Łohoza z folwarkami Okulicze, Zajelnik, Kuziewicz, Słowohoszcze, Busławicze, z dalszemi attyencyami i wioskami, dopiero w Gubernii Mińskiej leżącemi w powiecie Borysowskim, a uprzednio w Województwach Mińskim i Wileńskim, gdy powiat Oszmiański do ostatniey należał. Po Janie Sieleckim Tomkowiczu powyższe dobra spadły kolejną na jego synów Michała, któren one swojemu potomstwu małoletniemu, sponżonemu z żoną Heleną i Inczyków Andrzejewi i Józefowi oycowi oświadczać się zostawił, a gdy Andrzej zrzekł się na brata Józefa swojego stopnia, został sam jeden Józef Mieczny Orszański sukcesorem tych dóbr, lecz gdy powyższe dobra jedne przez Jana jeszcze i Michała Sieleckich Tomkowiczow, drugie przez opiekuna nieletnich dzieci Michała zostały zawiedzione nieprawnie, już to prawami

zastawnemi, konwikoyami nieprawniemi, wielu osobom, i takimże wyhyciem nieprawnym; więc oyciec oświadczać się nieprzerwany spadkowych dóbr i naturalny successor, tak przez W. Kossowa jako i sam był rozpoczął process w Ziemstwie Mińskim, uzyskując Dekret copiarum z spraw et comportationis 1790 xbra 10 dnia z WW. Chodasewiczami, Plewákami, Karolem Inczykiem, XX. Bazylianami Łohoyskimi, Antonim Walickim, Szwańskim, Wyszyńskimi, oraz Stanisławem Kasztelanem Zmuydzkim i Wincentym Referendarzem Litewskim Tyszkiewiczami, posiadaczami majątności Słowohoszcza w Mińskim jako attytencyi Sielca Łohoza i dalszemi; późniey oyciec oświadczać się czynił rozmaite kroki prawne a 1815 r. speycyfikując interes oświadczeniem, zszedł z tego świata i zostawił potomstwo z matką oświadczać się małoletnie; przeto gdy powyższe dobra w Gubernii Mińskiej w Powiecie Borysowskim do dziedzictwa oświadczać się po oycu Józefie, Dziadu Michale, synie Jana Stefanowicza Kasperowicza Sieleckiego Tomkowicza należą, wolne do eliberowania zostają, z daniem rachunków przez posiadaczow onych; iżby przeto nikt onych nieważyl się od possesorów dzisieyszych jako nie dziedzicow nabywać i oni inuym zawodzić, onerować; przez ninieysze oświadczenie zapowiadamy jako dziedzice aktualni. Takowe oświadczenie własoręcznie podpisujemy. Dat 1828 meca marca 7 dnia.

Lucya Tomkowiczowa.

Tadeusz Tomkowicz.

Józef Tomkowicz Porucz. W. Ross.

Michał Tomkowicz.

Wolno drukować. Wilno d. 9 marca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

5 Przy Ostrey Bramie pod N. 1289 i 1290 w domu W. Prezydentowey Werewkinowey na drugim piętrze są mieszkania do najęcia, z różnemi wygodami, tojest: meblami, stajnią, wozownią, sklepem, i ogrodem, od ś. Jerzego 1828 roku, rocznie lub półrocznie za pomierną cenę. Informacyą powziąć można w tymże domu u mieszkającego tam Murgrabiego.

Murgrabi domu Antoni Cadenazi.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Towarzystwo Wileńskie Dobroczyńności uwiadania ninieyszem, że w domu jego znajduję się do sprzedania młode drzewa owocowe i krzewy. O cenie ich dowiedzieć się można u Ekonomu i w sklepie domu dobroczynności.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

W handlu Antoniego La Rywiera na Zamkowej Ulicy w domu Kardyalii, znajduje się do sprzedania wyborny Rom krajowy, po cenie garniec rub. sr. dwa bez naczynia; ktoby onego życzył dostać, może się zgłosić w każdym czasie do tegoż handlu. Dat. r. 1828 marca 19 dnia Wilno.

Antoine Lariviere.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

	Czas obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiat.
Obserwacje meteorologi- czne.	d. 21 godz. 2 wiecz.	27 cal. 7,3 lin.	+ 7 stopni	Zachodni	Pochmurno
	d. 22 — — —	27 — 1,8 —	+ 5,75 — —	Południowy	Grad z deszczem
	d. 23 godz. 5½ zrans.	27 — 3,2 —	— 2,75 — —	Zachodni	Pogoda